

Op te bergen
in de band van
13 december 2000

*de leden van de commissie wordt
verzocht hun eventuele opmerkingen
binnen acht dagen na ontvangst aan
de secretaris van de commissie*

Verslag

mede te delen.

**van de hoorzitting van de Statencommissies
Cultuur en Welzijn en Bestuur, Financiën en
Economie inzake de ontwerp-Contourennota
Schaduwen vooruit**

gehouden op 15 november 2000

INHOUD

Opening	2
Reacties op de ontwerp-Contourennota	
Schaduw vooruit	2
Sluiting	3
Bijlagen (<i>zijn niet digitaal beschikbaar, maar op te vragen</i>)	

STATENCOMMISSIES CULTUUR EN WELZIJN EN BESTUUR, FINANCIËN EN ECONOMIE

Verlag van de hoorzitting van de Statencommissies Cultuur en Welzijn en Bestuur, Financiën en Economie, gehouden op 15 november 2000 in hotel Van der Valk te Assen.

Aanwezig:

J.R. Dijkstra (PvdA, voorzitter)
H. Baas (GPV/RPF)
mevrouw M. Duran (D66)
R.C.M. van Glansbeek (CDA)
F.A.J. Harleman (GroenLinks)
W. Hoekstra (OPD)
F. Ietswaart (D66)
mevrouw H. Kempe-Foekens (GPV/RPF)
mevrouw N. Nieuwenhuizen (OPD)
J. Prinsen (PvdA)
J.H. Schaap (PvdA)
mevrouw J. Schipper (VVD)
S.A. van der Schoot (Ouderenpartij)
mevrouw G.H. Smith-Bults (GroenLinks)
mevrouw K. Westerkamp-Exoo (CDA)

Voorts aanwezig:

mevrouw M.W. Brink-Massier (PvdA,
gedeputeerde)
mevrouw G. de Vries-Leggedoor (CDA,
gedeputeerde)
H. Weggemans (PvdA, gedeputeerde)
G.J.H. Baltink (secretaris)
mevrouw J.Y.M. Habets
mevrouw A. Wormmeester

Met kennisgeving afwezig:

mevrouw M. van Dijk (D66)
J.W.M. Engels (D66)

1. Opening

De VOORZITTER opent de hoorzitting en heet alle aanwezigen van harte welkom.

2. Reacties op de ontwerp-Contourennota "Schaduwenvooruit"

De heer B. TROOSTER spreekt namens het Anti Discriminatie Bureau (ADB) (bijlage 1). In eerste instantie heeft het ADB gebruikgemaakt van de mogelijkheid om een reactie te geven op het concept van deze nota en het college van gedeputeerde staten heeft inmiddels op haar beurt een reactie gegeven op de inspraak van het ADB. Het ADB wil op haar beurt tijdens deze hoorzitting opnieuw reageren en spreker spitst zijn reactie met name toe op de voornemens met betrekking tot de interculturele aanpak. In de reactie van het ADB is aangegeven dat hetgeen over de interculturele samenwerking en de interculturele aanpak naar voren wordt gebracht in de nota ook zou kunnen zijn voortgekomen uit de beleidsstukken van het ADB zelf. Wat dat betreft spreekt de nota het ADB zeker aan, maar toch maakt hij de kanttekening dat het ADB kritisch is over de concrete uitwerking van dit gedachtegoed in de voornemens voor het komende jaar. Indien moet worden verondersteld dat vier organisaties de basis moeten gaan vormen voor een nieuw instituut voor interculturele ontwikkeling, dan meent hij dat de basis voor een dergelijk bureau te smal is. Spreker neemt aan dat er een causaal verband bestaat tussen het oprichten van een nieuw instituut en beëindiging van subsidiëring van vier categorale instituten. Indien deze vier organisaties het nieuwe instituut moeten gaan vormen dan wordt er onvoldoende recht gedaan aan het doel wat de provincie zich met dat instituut stelt. Immers, er worden drie categorale organisaties samengebracht die zich specifiek richten op bepaalde bevolkingsgroepen binnen Drenthe en het ADB, dat een veel bredere doelstelling heeft. Hij kan zich voorstellen dat die vier organisaties toch allemaal in één instituut passen, maar er zouden meer organisaties moeten aanhaken dan alleen deze drie. Ook andere organisaties houden zich op provinciaal niveau bezig met dit onderwerp, zodat ook anderen bij het ontwikkelen van het instituut betrokken kunnen worden. Aan de ene kant vindt hij de opzet van de organisatie dus te smal, terwijl hij aan de andere kant het tot stand brengen van dit insti-

tuut binnen een jaar een erg optimistische inschatting vindt. Dit laatste klemmt temeer, nu het ADB pas in deze nota heeft kunnen lezen dat het de bedoeling is om tot één multicultureel instituut te komen. Hij heeft begrepen dat de provincie zelf het voortouw wil nemen door de organisaties bijeen te brengen en te overleggen over hoe dit zal moeten plaatsvinden en dat is op zich een goede zaak. Hij brengt de staten echter nadrukkelijk onder de aandacht dat ook in het verleden als gevolg van provinciale ideeën organisaties op het gebied van cultuur moesten worden omgevormd tot nieuwe organisaties, maar dit is steeds met sterk wisselend succes gebeurd. Voor het proces waarlangs dit instituut moet worden ontwikkeld vraagt hij bijzondere aandacht, waarbij hij ook graag zou zien dat de staten willen volgen in hoeverre dit binnen een zekere tijdspanne is te realiseren, zodat er niet de situatie ontstaat dat per 1 januari 2002 verregaande vorderingen zijn gemaakt met het bedenken van nieuwe plannen terwijl ook de oude schoenen al zijn weggegooid. Over dat laatste maakt het ADB zich de meeste zorgen. Dat de basis van het nieuwe instituut met deze vier organisaties te smal is, blijkt ook uit het feit dat het bij antidiscriminatie en de doelstellingen van het ADB niet alleen draait om discriminatie van allochtonen en asielzoekers, maar ook om discriminatie op basis van sekse, geloofsovertuiging etcetera. Dergelijke aspecten dienen ook zeker binnen het instituut aan de orde te komen en als het ADB deze aspecten alleen binnen het instituut dient te dragen, dan is dat een te zware taak.

De heer SCHAAP heeft begrepen dat het ADB voorstander is van een intercultureel instituut, maar dat het knelpunt volgens het ADB zit in het tempo waarmee zo'n instituut gestalte dient te krijgen. Tevens vindt het ADB de basis van het instituut te smal. Kan de heer Trooster deze laatste opmerking, namelijk dat de basis te smal zou zijn, wat meer concretiseren? Uit welke instellingen zou een multicultureel instituut nog meer moeten bestaan om de basis te verbreden?

De heer TROOSTER antwoordt dat hij denkt aan bijvoorbeeld een organisatie als Enova. Bij Enova vinden activiteiten plaats die een nauwe relatie hebben met het werk van het ADB en die tevens heel breed zijn in de zin dat die activiteiten niet voor een beperkte doelgroep gelden. De

doelstellingen van Enova zouden dus erg goed binnen de doelstellingen van het multicultureel instituut passen

De heer HARLEMAN vraagt of de heer Trooster bij het aantrekken van andere organisaties aan gehele organisaties denkt, of dat er ook taken bij andere organisaties kunnen worden weggehaald die worden ondergebracht binnen het nieuwe instituut.

De heer TROOSTER antwoordt dat hij het lot van een gehele organisatie niet aan de discussie over het ontstaan van een multicultureel instituut wenst op te hangen. Hier dient dan ook zeer zorgvuldig naar gekeken te worden. Duidelijk is wel dat het ADB in zijn totaliteit in een multicultureel instituut past. Bepaalde taken van Enova passen binnen het instituut, maar hij wil niet zo ver gaan door uit te spreken dat Enova in zijn totaliteit in het instituut dient op te gaan.

De heer WEGGEMANS merkt op dat het voorstel is om het ADB op te laten gaan in een multicultureel instituut. Hij vraagt of het ADB bereid is om op te gaan in zo'n instituut en dus als zelfstandige organisatie te verdwijnen.

De heer TROOSTER antwoordt dat kijkend naar de omvang van de organisaties die nu benoemd zijn, de personele inbreng van het ADB in het nieuwe instituut erg klein is. De vier organisaties die in het instituut zullen opgaan verrichten ook lopende activiteiten die per 1 januari 2002 gewoon door moeten gaan. Indien het instituut zal worden ontwikkeld zal dus nadrukkelijk moeten worden gekeken welke nieuwe taken er zijn, welke personeelsformatie bij die nieuwe taak past en of de genoemde vier organisaties die in het instituut opgaan met hun personeelsformaties volledig in te brengen zijn in het nieuwe instituut of dat daar verandering in moet komen.

Mevrouw S. JOVANOVIC spreekt namens Enova (bijlage 2).

De heer WEGGEMANS merkt naar aanleiding van de inspraakreactie van mevrouw Jovanovic op dat iedere instelling 15% van de jaarlijkse provinciale subsidie mag reserveren.

De heer F. WOLDRING spreekt namens het Regionaal Patiënten-/Consumentenplatform Drenthe (RPCP-Drenthe) (bijlage 3).

De heer HARLEMAN vat de woorden van de heer Woldring samen door aan te geven dat de provincie alleen maar een doorgeefluik is van het geld dat via het Provinciefonds binnen komt en dat naar het RPCP gaat en dat de provincie daar geen verdere voorwaarden aan mag verbinden. Hij vraagt waar de heer Woldring dit op baseert.

De heer WOLDRING antwoordt dat hij dit baseert op de situatie zoals die bestaat. Het RPCP is de organisatie die volledig namens en door de vragers een opdracht meekrijgt. De provincies geven binnen het Interprovinciaal Overleg samen met de RPCP's uit de provincies en het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS) gezamenlijk de hoofdlijnen aan van de terreinen waarmee de RPCP's zich bezig dienen te houden. Als dat met elkaar spoort dan kan in ieder geval dat deel van de gelden die het Ministerie van VWS via het Provinciefonds beschikbaar stelt, doorgesluisd worden naar het RPCP-Drenthe.

Mevrouw SCHIPPER merkt op dat de heer Woldring heeft gesproken over de keuzes die de provincie gaat maken. Nu bevat de voorliggende nota een korte- en een langetermijnvisie. De korte termijn ziet er inderdaad zo uit als de heer Woldring heeft geschetst en op lange termijn zullen op basis van een trendanalyse prioriteiten worden gesteld. Zij vraagt de heer Woldring of deze expliciet vindt dat de organisaties zouden moeten bepalen wat precies vraaggestuurd beleid is, of dat dit op basis van een trendanalyse dient te gebeuren zoals de provincie van plan is deze uit te laten voeren.

De heer WOLDRING antwoordt dat dit geheel afhankelijk is van het type organisatie. Sprekend voor het RPCP antwoordt hij dat deze organisatie wordt bepaald door de zorgvragers. Het RPCP moet ook datgene uitvoeren wat de zorgvragers willen, zodat de RPCP daarmee tevens de trendanalyse vanuit de eigen taakopdracht maakt.

De heer VAN DER SCHOOT vraagt of het onverkort doorsturen van de subsidie naar het RPCP door de provincie een vorm van "geoormerkt" geld is.

De heer WOLDRING antwoordt dat het in zekere mate om geoormerkt geld gaat, maar zijn

conclusie is dat de provincie aan de subsidie wel kwaliteitseisen mag stellen waar het RPCP op beoordeeld mag worden. Beoordeling dient dus

niet op inhoudelijke gronden, maar op kwaliteitseisen te gebeuren. Dat betekent dat het werk dat de RPCP voor de provinciale subsidie verricht, efficiënt en effectief moet gebeuren. Inhoudelijk wordt het werkaanbod van de RPCP echter bepaald door de vragers van zorg en aanpalend maatschappelijk welzijn.

De heer VAN DER SCHOOT vraagt of het RPCP een ander bedrag zou accepteren indien de kwaliteitstoets onverhoopt in het nadeel van de RPCP zou uitvallen.

De heer WOLDRING antwoordt dat in een dergelijk geval het RPCP haar werk niet goed heeft gedaan en dat zal ongetwijfeld zijn weerslag vinden in de hoogte van het subsidiebedrag. Hij gaat er echter niet op voorhand van uit dat de RPCP haar werk niet goed zal verrichten. De heer J. LOUPATTY spreekt namens het Instituut Maluku di Drenthe (IMD) (bijlage 4).

De heer SCHAAP merkt op dat de heer Loupatty een dringende oproep aan de staten doet om tegemoet te komen aan een variant die recht doet aan de opmerkingen die de heer Loupatty maakt. Hij vraagt of de heer Loupatty kan aangeven aan welke variant hij dan denkt. Of gaat het IMD ervan uit dat de huidige situatie dient te worden gehandhaafd?

De heer LOUPATTY antwoordt dat er hierover nog geen gesprekken tussen provincie en IMD hebben plaatsgevonden en dat hij over een dergelijke variant dus nog niets kan zeggen.

De heer VAN DER SCHOOT merkt op dat het voor de IMD kennelijk moeilijk is om meetbare plannen te formuleren. Hij vraagt of de heer Loupatty nader kan uitleggen waarom het bijvoorbeeld moeilijk is voor het IMD om aan te geven welke producten deze organisatie kan leveren en hoeveel dat aan menskracht en overhead kost. Dat laatste is tenslotte de basis voor een subsidiebedrag dat het IMD nodig heeft.

De heer LOUPATTY antwoordt dat het voor het IMD moeilijk is om aan de provincie duidelijk te maken hoe allerlei maatschappelijke problemen waar het IMD voor staat, vertaald kunnen worden naar subsidiebedragen. Buiten de meetbare

producten verricht het IMD bijvoorbeeld ook politieke activiteiten in Drenthe die niet zijn opgenomen op een manier zoals normale instellingen dat doen. Dergelijke activiteiten zijn met name verricht in Hoogeveen, Assen en Smilde.

De heer VAN DER SCHOOT vraagt of die activiteiten dan niet op een of andere manier zijn te beschrijven en te formuleren. Hij kan zich weliswaar voorstellen dat bepaalde zaken niet meetbaar zijn, maar alles wat het IMD zowel binnen als buiten het eigen werkkterrein doet moet toch op een of andere manier te registreren zijn?

De heer LOUPATTY antwoordt dat het vaak om incidentele zaken gaat. Als zich bijvoorbeeld politieke verwickelingen voordoen in een bepaalde plaats in Drenthe, dan moet het IMD ook opdraven terwijl dat eigenlijk niet in het activiteitenpakket van het IMD is opgenomen. Dergelijke incidenten zijn vooraf niet te beschrijven.

De heer HARLEMAN krijgt uit het verhaal van de heer Loupatty de indruk dat het opgaan van het IMD in een groter geheel betekent dat het specifieke werk voor de Molukse bevolkingsgroep in Drenthe zal gaan verdwijnen. Het IMD werkt echter op incidentele basis samen met Samenwerkingsverband Noord-Nederland (SNN) en Steunfunctie voor Antillianen en Arubanen (FORSA). Heeft de IMD uit die incidentele contacten dan de indruk gekregen dat het schadelijk is voor de Molukse bevolkingsgroep als er op structurele wijze met die andere organisaties wordt samengewerkt?

De heer LOUPATTY antwoordt dat dat laatste zijdelings het geval is, aangezien het IMD bij het opgaan in een multicultureel instituut niet volledig de Molukse samenleving kan bedienen. Het IMD is bang dat op die manier de inspanningen die jarenlang zijn getroost, verloren zullen gaan.

De heer HARLEMAN vraagt of het verzet tegen het opgaan in een groter instituut dan is afgeleid van de ervaringen die het IMD op dit moment heeft met SNN en FORSA.

De heer LOUPATY antwoordt dat het verzet van het IMD tegen het opgaan in één instituut niets te maken heeft met de ervaringen met SNN en FORSA.

De heer F. GERRITS spreekt namens het Provinciaal Platform Welzijnswerk voor Ouderen (bijlage 5).

Mevrouw SCHIPPER merkt op dat in het verleden in de gemeenten heel kleine organisaties bestonden voor het welzijnswerk voor ouderen. Dat is na de herindeling veranderd of is bezig te veranderen. Het Platform Welzijnswerk Ouderen deed aan deskundigheidsbevordering van de kleine lokale stichtingen. Hoe kijkt het platform tegen de nieuwe situatie aan? Hebben die grote organisaties inmiddels zelf al niet voldoende deskundigheid in huis?

De heer GERRITS antwoordt dat dit zal moeten worden afgewacht. Mevrouw Schipper geeft terecht aan dat dit proces op dit moment nog niet is voltooid. Inmiddels heeft het platform het college een notitie doen toekomen over herstructurering van het platform tot een steunpunt voor alle plaatselijke instellingen. Dit voorstel is van onderaf vanuit de instellingen boven komen drijven en deze instellingen hebben daar- mee aangegeven dat de concentratie op provinciaal niveau erg belangrijk is. Op provinciaal niveau worden immers impulsen gegeven naar het werk op plaatselijk niveau. De plaatselijke organisaties kunnen namelijk niet zonder dat platform.

De heer VAN DER SCHOOT merkt op dat de heer Gerrits zijn betoog eindigt met de oproep de bestaande financiële steun aan het platform in stand te houden. Kan en wil het platform dit plaatsen in de context van de nota "Schaduwen vooruit" ?

De heer GERRITS antwoordt dat hij onvoldoende kan aftasten wat dit voor gevolgen zal hebben, aangezien de nota daarin onvoldoende duidelijk is. In dat kader is deze opmerking dan ook geplaatst.

De VOORZITTER merkt op dat het IVOM bij monde van de heer Beenhakker is verhinderd om hier vandaag in te spreken. Het IVOM zal schriftelijk reageren en deze reactie zal via het secretariaat bij de statenleden terechtkomen.

Mevrouw D. HAVEMAN-WEVER spreekt namens de Brede Overleggroep Kleine Dorpen (BOKD). De BOKD vindt "Schaduwen vooruit" een heldere en herkenbare nota. Vooral de uitgangspunten 1, 2 en 3 die zijn genoemd in paragraaf 1.9 met betrekking tot het platteland, waarbij wordt aangedrongen op vernieuwing en meer samenhang in het voorzieningspatroon, versterking van de leefbaarheid en het versterken van de rol van burgers en organisaties, spreken haar enorm aan. Deze uitgangspunten vormen namelijk de doelstelling en kerntaak van de BOKD. Dat betekent dat de BOKD een scherp oog moet hebben en in gesprek moet blijven met de achterban. Daarnaast zit er een stuk ontwikkeling in, alsmede kennisuitwisseling en onderhoud van een netwerk. Bij de BOKD staat de kwaliteit van de leef- en woonomgeving dan ook centraal. Als de basis en de kerntaak van de BOKD goed is, dan kan er ook prima vraaggestuurd worden gewerkt. Het woord vraaggestuurd beleid komt nogal eens in het rapport voor, maar alleen vraaggestuurd werken kan in haar ogen niet, want als belangenbehartiger wordt de BOKD ook geacht in te spelen op ontwikkelingen van een ander schaalniveau dan de dorpen. Ook het vormgeven van maatschappelijke participatie is een belangrijke taak voor de BOKD. Indien kerntaken naar behoren worden uitgevoerd, dan dienen deze te worden gefaciliteerd. Dat geldt ook voor de niet-vraaggestuurde kerntaken, want daar staat de BOKD immers voor. Ondersteuning van de kerntaak van de BOKD biedt ruimte voor vernieuwing. Indien dit achterwege blijft, dan blijft ook de voeding achterwege die nodig is om nieuwe vragen op tafel te krijgen en gebeurt er uiteindelijk na beantwoording van de bestaande vragen niets meer. Ook de ondersteuning op maat van vrijwilligerswerk moet worden gefaciliteerd, want vrijwilligerswerk is immers de kurk waar het platteland op drijft. Dat geldt voor zowel de dorpsbelangenverenigingen en de BOKD zelf, als de dorpshuizen, de speeltuinverenigingen en meerdere organisaties op het platteland. Deze vrijwilligers willen de kwaliteit van leef- en woonomgeving graag verbeteren, maar hebben daarbij wel ondersteuning nodig. De provincie kan ze daarbij helpen door hierin te investeren. De BOKD geeft ook aan dat zij dit graag wil blijven doen. Het kost de BOKD immers niet veel moeite om de vrijwilligers te mobiliseren. De kloof tussen de politiek en de vrijwilligers is soms wel erg groot. Misschien kan de BOKD de provincie ondersteunen bij het wegwerken van die kloof.

Mevrouw L. RUIJGERS spreekt namens STAMM. STAMM heeft op de eerste versie van de nota "Schaduwten Vooruit" gereageerd, zoals vele andere organisaties. Zij heeft de tweede versie nu ook gelezen en vindt het erg prettig om te zien dat veel van de reacties die zijn gegeven in de plenaire bijeenkomst voorafgaand aan de commissievergadering, zijn terug te vinden in de tweede versie. Zo is er in de vorige bijeenkomst opgemerkt dat instellingen van alles moeten doen en is er gevraagd hoe deze activiteiten van de instellingen in de tijd zullen worden gefaseerd en wat de provincie daaraan vanuit haar regierol zal gaan doen. Er is in de tweede versie van de nota een uitgebreide en verhelderende fasering toegevoegd.

Ook als het gaat om vraagsturing is het een en ander aan de nota toegevoegd en genuanceerd. Waar zij naar aanleiding van de vorige versie wat bang voor was, is een weinig concrete invulling van het begrip vraagsturing. Wat STAMM betreft kan ook niet alles vraaggestuurd worden gedaan, want soms heeft de provincie een regierol in de zin dat er wordt gesignaleerd dat er iets moet gebeuren zonder dat er kan worden gewacht totdat er over tien jaar vraag is naar de desbetreffende activiteit. STAMM is dan ook blij met deze toevoeging en de duidelijke regierol van de provincie. De vraagsturing betekent wel een verandertraject voor zowel STAMM als de provincie. STAMM gaat dit traject graag aan omdat STAMM daar in de eerste plaats profijt van heeft. Waar in de afgelopen periode een soort van beleidsluwte bestond, was het ook voor STAMM lastig om tevreden klanten, waaronder de provincie, te hebben. Immers, de vraag was niet erg helder en weliswaar heeft STAMM met gewoon gezond verstand prachtige dingen gedaan, maar de vraag is of het tegemoetkwam aan datgene wat de bedoeling was. Die bedoeling was immers niet helemaal helder en daarom is STAMM blij dat die beleidsluwte verandert in een vraagsturing.

Tegelijkertijd denkt en hoopt STAMM met de aanwezige expertise en met gewoon gezond verstand een onderhandelingspartner te zijn waar het gaat om deze vraagsturing. STAMM heeft namelijk visie en daarop afgestemd eigen wensen en daar staat STAMM dan ook voor. In de tweede versie van de nota staat expliciet genoemd dat pilots gestart worden met het projectmatig aanbesteden van opdrachten op offertebasis. STAMM wil graag een dergelijke pilot zijn, maar dat betekent ook dat er bij een dergelijke pilot

gerechtvaardigd leergeld mag worden betaald. Dat betekent dat niet alles in een keer goed zal gaan en dat zowel uitvoerder als aanbesteder grenzen dienen te verleggen en van beide zijden een leertraject hebben te gaan. Als daartoe de voorwaarden aanwezig zijn, dan gaat spreekster die uitdaging graag aan.

Een extra punt van aandacht is de discussie over een onafhankelijk onderzoeksbureau. Bij dit punt spreekt zij niet alleen namens STAMM, maar ook namens haar collega, de heer

Beenhakker van IVOM. Spreekster werkt nog maar kort bij STAMM en is een relatieve nieuwkomer in Drenthe. De discussie over de onderzoeksfunctie en een onafhankelijk onderzoeksbureau snapt zij niet zo goed. Waar dient een dergelijk bureau onafhankelijk van te zijn? Spreekster weet het niet. Wel weet zij dat STAMM behoort tot het maatschappelijk middenveld en onafhankelijk van de provincie is. STAMM en IVOM hebben ieder voor zich eigen uitvoeringsplannen en werkzaamheden. Om onafhankelijk te zijn van de eigen visie of missie is voor STAMM en IVOM lastig omdat ieder onderzoeksbureau zo zijn eigen visie of missie heeft. Indien een dergelijke organisatie de eerste eigen activiteiten heeft verricht, dan is deze eigenlijk al niet meer geheel onafhankelijk. Als het gaat om het expliciteren van de vraagsturing door het op zich nemen van de regierol door de staten, dan snapt spreekster het al helemaal niet meer. Immers, in dat geval zou de vraagsturing de voorwaarden moeten bieden om het onderzoek een zekere richting op te sturen. Waar is nu de onafhankelijkheid?

Waar spreekster ook met de heer Beenhakker over heeft gesproken is de vermeende afstemming en synergie die er is tussen STAMM en IVOM voor wat betreft de onderzoeksactiviteiten. Zij hoort al een jaar lang dat er overlap is tussen STAMM en IVOM, maar deze heeft zij feitelijk nog niet gezien. Stel dat deze overlap er wel is, dan moet daar iets mee worden gedaan. Zij hoort dan ook graag waaruit het knelpunt met betrekking tot de onafhankelijkheid bestaat en wat de verbeterpunten zijn. Als het gaat om de onderzoekscapaciteiten van STAMM en IVOM, dan wil zij daar graag een verbetertraject naast leggen. Als voor STAMM duidelijk wordt wat er voor verbetering vatbaar is, dan gaat STAMM aan de slag en mag STAMM daarop worden afgerekend. Als daar niet aan wordt voldaan, dan moet het immers anders? In de contourennota staat een aantal malen expliciet dat inhoud voor

de vorm gaat. In de fasering staat ook genoemd dat er eerst zal worden doorgedaan en dat pas in 2004 zal worden geëvalueerd. Bij de onderzoeksfunctie wordt echter onmiddellijk de vorm van het onderzoeksbureau genoemd. Ook in dit geval vindt zij echter dat inhoud voor vorm uitgaat. Laat STAMM en IVOM dus eerst aan de slag gaan met het verbetertraject en vervolgens zal er pas over de vorm gesproken moeten worden.

De heer HARLEMAN vraagt hoe het onafhankelijk onderzoek gestalte krijgt. Binnen de staten is er geen twijfel aan de vraag of STAMM geen onafhankelijk en objectief onderzoek kan doen. Alleen in dit geval heeft hij het gevoel dat STAMM als organisatie dan zelf deel uitmaakt van het onderzoek. Hoe haal je uit elkaar dat de eigen organisatie object is van onderzoek?

Mevrouw SCHIPPER merkt op dat die onafhankelijkheid wel vaker aan de orde is geweest. In het onderzoek van het Centrum voor Arbeid en Beleid staat bijvoorbeeld dat veel van de vragen en aandachtspunten voor beleid gevormd worden door deskundigen onderling. Dat zijn lokale organisaties en provinciale organisaties tezamen. STAMM doet een aanbod vanuit de provincie, maar ook een aanbod aan lokale welzijnsstichtingen naar gemeenten. In dat geval is STAMM deel van het onderzoek, terwijl STAMM ook onderzoeker is. Op dit vlak lopen gemeentelijke en provinciale belangen door elkaar heen.

De heer SCHAAP neemt aan dat mevrouw Ruijgers de beide versies van de contourennota heeft gelezen voor wat betreft de totstandkoming van een onafhankelijk onderzoeksbureau. Het lijkt hem dat de laatste versie van de contourennota aardig in de buurt van de ideeën van STAMM komt en dat betekent dat een begin zal worden gemaakt met het vormgeven van een onafhankelijk onderzoeksbureau, waarbij gebruik zal worden gemaakt van capaciteit van STAMM en IVOM. Dat is toch precies wat STAMM wil?

De heer WEGGEMANS merkt op dat de provincie in deze nota voor één instituut opteert en dan kan hij zich ook voorstellen dat er één onderzoeksbureau komt. Kan STAMM zich daarin vinden?

Mevrouw RUIJGERS antwoordt dat STAMM diverse vormen van onderzoek kent en het is

belangrijk om die uit elkaar te halen. Soms doet STAMM procesvolgend onderzoek en evaluatieonderzoek voor activiteiten die STAMM zelf heeft uitgevoerd. Dat is een vorm van klanttevredenheidsonderzoek, maar ook een vorm om te toetsen of STAMM datgene goed heeft gedaan wat het wilde gaan doen. Daarbij spelen vragen als waarom er iets anders is uitgekomen of waarom er iets anders is gedaan, maar er wel een resultaat is uitgekomen dat beoogd werd. Dat betekent dat STAMM kritisch kijkt naar zichzelf. Dat is ook een manier om zaken overdraagbaar te maken en implementeerbaar naar anderen. Het uitbesteden van elk procesvolgend onderzoek lijkt spreekster dan ook niet de bedoeling. Daar waar STAMM projecten uitvoert rondom integraal jeugdbeleid in Meppel, heeft STAMM te maken met de gemeente Meppel en alle welzijnsinstellingen in Meppel en het onderwijs. Ook dan kijkt STAMM hoe dit is verlopen door een evaluatieonderzoek uit te voeren. Daarom kijkt STAMM ook kritisch naar de eigen rol en de posities en visies van de diverse actoren in een dergelijk proces. Een dergelijk evaluatieonderzoek is iets anders dan het onderzoek naar de vraag wat er in Drenthe zoal speelt. Bij het signaleren van maatschappelijke vraagstukken heeft de provincie de regierol en kan STAMM of een andere organisatie door de provincie een onderzoeksopdracht worden verschaft. STAMM werkt op allerlei aanpalende terreinen van maatschappelijk welzijn, zoals vrijwilligerswerk, integraal jeugdbeleid en kinderopvang. Als het echter gaat om maatschappelijke ontwikkelingen in Drenthe en de signalering daarvan, dan ligt de regierol bij de provincie en daarbij kan STAMM alleen maar naar alle eer en geweten een goed onderzoek verrichten. STAMM heeft dus expertise op het terrein van het maatschappelijk welzijn en kan dus goede vragen stellen binnen de door de provincie gedane opdracht. Hetzelfde geldt voor het IVOM op het terrein van de zorg. Op de vraag van de heer Schaap antwoordt spreekster dat STAMM ook een onafhankelijk onderzoeksbureau wil. Zij heeft echter enige onzekerheid als het gaat om de vorm waarin dat bureau wordt gegoten. Er lijkt namelijk voor een onafhankelijk bureau dat los staat van STAMM en IVOM gekozen te worden. Spreker is daar niet direct tegen, maar zou wel graag meer argumenten ter tafel gebracht zien voor een dergelijk volledig onafhankelijk onderzoeksbureau. Die argumenten ontbreken op dit moment en dienen gevonden te worden in de meerwaarde van een eventuele clustering van

onderzoeksfuncties. Spreekster weet niet welke verbetering er wenselijk zijn en weet derhalve ook niet welke meerwaarde er te halen is met een dergelijk bureau. In reactie op de heer Weggemans merkt zij op dat STAMM en IVOM van meet af aan hebben ingebracht dat zij graag verdergaan met het opbouwen van de eigen organisatie. STAMM en IVOM blijven dus gescheiden organisaties, ook al spreekt zij op dit punt ook namens de heer Beenhakker. Zij sluit dan ook aan bij wat in de contourennota staat met betrekking tot het over drie jaar opnieuw evalueren.

De heer A. DUBBELBOER spreekt namens de Nederlandse Bond voor Aangepast Sporten/*SPORTDrenthe* (NEBAS/*SPORTDrenthe*) (bijlage 6).

De heer IETSWAART heeft begrepen dat de heer Dubbelboer pleit voor een andere subsidiesystematiek en dat hij de subsidie wil relateren aan het aantal gehandicapte sporters.

De heer DUBBELBOER antwoordt dat hij dat zo niet bedoeld heeft. Het gaat om het gehele plan van NEBAS/*SPORTDrenthe*. Dat plan is niet gebaseerd op een bepaald bedrag aan subsidie per deelnemer, maar op een aantal kosten die worden gemaakt om een groter aantal deelnemers aan het aangepast sporten deel te laten nemen. Daar is een organisatie voor nodig die een bepaald bedrag aan geld kost. Dat geld is er nog niet en dat vraagt hij straks dan ook aan de provincie.

Mevrouw SCHIPPER merkt op dat er plannen zijn ten aanzien van meer of andere facilitering van vrijwilligers. Is het aantal vrijwilligers ook een van de knelpunten bij NEBAS/*SPORTDrenthe* of gaat het expliciet om de financiële ondersteuning?

De heer DUBBELBOER merkt op dat het in zijn plan gaat om de professionele ondersteuning van vrijwilligers. De vrijwilligers zijn er namelijk wel maar om hen enthousiast en betrokken te houden is ontzettend belangrijk. Ook bij NEBAS/*SPORTDrenthe* is sprake van vergrijzing en dus zijn er minder mogelijkheden om met hetzelfde enthousiasme dit werk te blijven doen. NEBAS/*SPORTDrenthe* is dan ook voortdurend op zoek naar nieuwe en jongere mensen, maar dit vormt een onderdeel van het totale plan.

(De voorzitter schorst de hoorzitting van 14.16 uur tot 14.30 uur)

De heer D. SCHNEIDER spreekt namens het Platform Vrijwilligerswerk Drenthe. Hij heeft de nota "Schaduwen vooruit" ontvangen en is met name geïnteresseerd in de provinciale voornemens voor ondersteuning van vrijwilligerswerk. Hij is blij dat er zo concreet een aantal dingen wordt aangegeven. Als het platform in zijn geheel verheugd zou zijn over de nota, dan zou hij vandaag niet op deze hoorzitting aanwezig zijn geweest. Hij heeft dan ook nog wel kanttekeningen bij de nota en die wil hij meegeven. In het gedeelte dat gaat over de voornemens wordt het Platform Vrijwilligerswerk Drenthe, dat sinds 1994 in Drenthe bestaat, niet genoemd. Het platform is in 1994/1995 onder auspiciën van de provincie opgericht om ondersteuning te bieden aan de uitvoering van de tweejaarlijkse prijs ten behoeve van Vrijwilligers in the Picture (VIP). Spreker heeft wel gelezen dat wordt geadviseerd ondersteuning te verlenen aan vrijwilligersorganisaties en daar is dan ook geld voor beschikbaar gesteld. Het platform heeft daar echter geen weet van en moet dit uit de krant lezen, terwijl het platform toch ook wel een plek zou mogen krijgen op die plaatsen in de nota waar het om het vrijwilligerswerk draait. Het platform beoogt een plek te krijgen in de deskundigheidsbevordering en uitwisseling van informatie in de richting van vrijwilligersorganisaties. Als de provincie het heeft over het aanbieden van deskundigheid en het ondersteunen van vrijwilligers dan kan dat individueel gebeuren op grond van aanvragen vanuit de afzonderlijke organisaties, maar de provincie zou daarvoor ook het platform kunnen inschakelen, teneinde op die manier vrijwilligers te bundelen. In het platform participeren Humanitas, Vrijwillige Thuiszorg, het Rode Kruis, de SPD, de Vrijwilligerscentrale in Assen en de Vrijwilligersvacaturebank in Emmen. Deze organisaties komen eens per twee maanden bij elkaar, teneinde met elkaar de algemene problematiek rondom vrijwilligers te bespreken. Bekend is dat het steeds moeilijker wordt om nieuwe mensen te werven die vrijwilligerswerk willen gaan doen. De organisaties proberen daar gezamenlijk een mouw aan te passen en deskundigheid in te brengen met betrekking tot de vraag hoe potentiële vrijwilligers zijn te bereiken. Hij zou het erg plezierig vinden als ook in deze voornemens het provinciaal platform een plaats krijgt. Die plaats heeft het platform nu zelf gecreëerd, maar hij merkt wel dat een stuk

ambtelijke en professionele ondersteuning vanuit een organisatie in Drenthe wenselijk is.

Als laatste punt wordt ook aandacht gevraagd voor het Jaar van de Vrijwilliger 2001. Er zijn meerdere provincies die al een geheel uitgewerkt plan hebben om een kwaliteitsimpuls in het vrijwilligerswerk te brengen en het zou heel mooi zijn indien in Drenthe niet opnieuw het wiel wordt uitgevonden, maar ook wordt gekeken wat de participerende organisaties in het platform voor informatie achter de hand hebben waarmee gezamenlijk iets kan worden ondernomen.

De heer HARLEMAN merkt op dat er vorige week tijdens de begrotingsvergadering geld beschikbaar is gesteld voor het platform. Heeft dit nieuws het platform al officieel bereikt? Spreker heeft begrepen dat het platform voor de provincie een nieuwe organisatie is. Hij vraagt of het platform geen provinciale subsidie krijgt.

De heer SCHNEIDER antwoordt dat het platform wel financiële ondersteuning krijgt bij het uitvoeren van de activiteiten in het kader van de uitreiking van de VIP-prijs. De afgelopen twee jaar is bovendien ambtelijke ondersteuning ontvangen in de vorm van iemand die de notulen maakt en contacten met andere organisaties legt. Aan een en ander is door de provincie nog geen vervolg gegeven.

Mevrouw SCHIPPER merkt op dat zij de heer Schneider al bij eerdere bijeenkomsten een heel aardig beeld heeft horen geven van vrijwilligerswerk in de gehele wereld en de positie van Nederland daarin. De heer Schneider spreekt van professionele ondersteuning van vrijwilligers. Zij vraagt of dit vooral secretariële medewerkers zijn. Op welke terreinen van welzijn zoekt het platform ondersteuning?

De heer SCHNEIDER antwoordt dat tweeledige ondersteuning zeer wenselijk zou zijn. Enerzijds moet het gaan om administratieve ondersteuning in de vorm van verzending van de uitnodigingen en het beheer van de agenda en dergelijke. Ten tweede dient het te gaan om ondersteuning van het proces in de zin dat het belangrijk is om stappen verder te komen dan alleen de eigen cirkel van genoemde organisaties. Het platform bestaat dus uit een aantal organisaties en vorig jaar is door STAMM een onderzoek uitgevoerd over de positie van het Platform Vrijwilligerswerk Drenthe. Deze was op een aantal punten niet rooskleurig omdat een aantal verenigingen zei dat

het platform te ver van hen af stond. Het platform dient daar naar te kijken en te bepalen hoe de organisaties dicht bij het platform kunnen komen te staan. In het verleden heeft STAMM het platform een vijftal jaren ondersteund, maar door reorganisaties en bezuinigingen is deze taak voor STAMM weg komen te vallen en dan blijkt het platform toch weer te bestaan uit een vijftal belanghebbende organisaties zonder dat er een "overview" ontstaat. Dat laatste zou echter wenselijk zijn.

De heer VAN DER SCHOOT vraagt wat de heer Schneider verwacht als hij aangeeft dat het platform verder wil zien te komen dan de eigen

cirkel. Verwacht de heer Schneider dat de provincie dan de doelstellingen gaat formuleren, nieuwe bronnen aanboort en nieuwe werkterreinen weet te genereren of mag de provincie op haar beurt uitzien welke innovatieve activiteiten vanuit het platform kunnen worden aangeboden?

De heer SCHNEIDER antwoordt dat de ondersteuning door de provincie zou kunnen zijn om bijvoorbeeld het stagnerende project "Vrijwilligers in jeans", dat door het platform is geïnitieerd om jongeren te interesseren in vrijwilligerswerk, een zodanige draai te geven dat dit toch uitgevoerd kan worden. Dit is een project dat uitgaat boven de zes in het platform participerende organisaties die voornamelijk in de zorgsector actief zijn. Voorts gaat het ook om ondersteuning van vrijwilligerswerk in sportverenigingen en dergelijke.

De heer VAN GLANSBEEK merkt op dat de heer Schneider het platform een plaats wil laten krijgen bij alles wat met deskundigheidsbevordering heeft te maken. In de discussie rond de contourennota is het vraaggestuurd beleid aan bod geweest. Is er vraag naar een platform dat zich onder anderen bezig houdt met het stroomlijnen van deskundigheidsbevordering?

De heer SCHNEIDER antwoordt dat een aantal organisaties hebben aangegeven geen behoefte te hebben aan een platform zoals dat nu bestaat. Spreker denkt wel dat indien de aanwezige gelden voor deskundigheidsbevordering goed verdeeld zouden worden, het een en ander veel collectiever zou moeten gebeuren dan nu het geval is. Het platform kan daar een rol in spelen.

De heer WEGGEMANS heeft gehoord dat de heer Schneider voor een structurele ondersteuning in personele zin pleit. Dat betekent dat er dan een nieuwe budgetinstelling zal ontstaan. Indien spreker het hele veld van subsidies overziet, dan zijn er nogal wat instellingen die structureel geld krijgen. Spreker stelt zich zo voor dat het platform bij die instellingen een verwante instelling kan ontdekken, waarbij het platform haar ondersteuning kan betrekken. Indien dat mogelijk is dan is de provincie ontlast om weer een afzonderlijk subsidierelatie aan te gaan.

De heer SCHNEIDER denkt dat de heer Weggemans daar gelijk in heeft. In Drenthe zijn er inderdaad organisaties als STAMM, die in het verleden de peiler vormde waarop het platform heeft kunnen functioneren. Als de ondersteuning van het platform bij STAMM kan worden aangehaakt, dan zou dat een goede zaak zijn.

De heer J. SIERSEMA spreekt namens de Stichting SOS Telefonische Hulpdienst Groningen-Drenthe (bijlage 7).

De heer HARLEMAN merkt op dat de heer Siersema de provincie vraagt voorzichtig te zijn met het flexibiliseren van kleine instellingen. Nu staat er in de nota dat er met flexibiliseren zal worden begonnen bij de grote instellingen, maar de doelstelling van de provincie is wel om te zorgen dat alle organisaties zich zo snel mogelijk kunnen aanpassen aan veranderingen van de vraag. Hij vraagt of de heer Siersema vindt dat zijn stichting groot genoeg is om zonder dat de provincie dat oplegt, flexibel in te kunnen spelen op veranderende vragen vanuit de samenleving.

De heer SIERSEMA antwoordt dat zijn stichting aan het plafond van haar kunnen zit en dat bepaalde interne projecten meer tijd zijn gaan kosten. Indien er dan ook nog andere interne projecten dienen te worden uitgevoerd en ingespeeld moet worden op de verandering van de vraag, dan gaat dat ten koste van de huidige werkzaamheden. Dat kan betekenen dat bijvoorbeeld geen nieuwe vrijwilligers kunnen worden geworven en dat levert op korte termijn al problemen op.

De heer E. DOLFING spreekt namens NUSO-Noord (Speeltuinwerk). In eerste instantie mocht NUSO-Noord hier niet inspreken omdat NUSO-Noord geen provinciale budgetinstelling is. Uit de nota blijkt echter dat deze zeker wel van

toepassing is op de activiteiten waarmee NUSO-Noord zich bezighoudt. Op pagina 35 van de nota wordt NUSO-Noord dan ook als voorloper benoemd. Het is dan ook goed dat hij hier toch mag inspreken.

De uitgangspunten zoals deze op pagina 12 van de nota staan, spreken NUSO-Noord zeer aan. Zeker de eerste drie uitgangspunten zijn voor NUSO-Noord zeer wezenlijk

Spreker heeft ook deze middag weer gehoord dat er minder vrijwilligers zouden zijn. Nu hebben politici of degenen die actief zijn in de zorg of te maken hebben met zieke familieleden al snel het gevoel dat er minder vrijwilligers actief zijn, maar kijkend naar het speeltuinwerk dan is het vrijwilligerswerk in die sector een bijzonder bloeiend bedrijf. Sprekend over de vrijwilligers heeft hij ook het gevoel dat "de vrijwilliger" niet bestaat, want een vrijwilliger is altijd iemand die heel specifiek geïnteresseerd is om in een bepaalde sector vrijwilligerswerk te verrichten. Als het gaat om speeltuinwerk dan zijn dat altijd mensen die heel nauw zijn betrokken bij de kwaliteit van de woon- en leefomgeving. Bij speeltuinwerk gaat het ook vaak om een specifiek soort vrijwilliger die niet zit te wachten op zoiets als deskundigheidsbevordering of een cursus vergadertechnieken. Dergelijke vrijwilligers zitten ook niet te wachten op een vragenlijst zoals de provincie die nu de samenleving instuurt en waarbij 29 bijzonder boeiende vragen zijn te beantwoorden.

Waar zitten vrijwilligers in het speeltuinwerk dan wel op te wachten? De samenleving wordt steeds ingewikkelder en dit geldt met name ook voor wetgeving op het gebied van het speeltuinwerk. Alles wat nog leuk is voor een kind, lijkt te worden verboden. Als een vrijwilliger op zaterdag actief is in een speeltuin, dan moet deze niet de verplichting hebben om iedere maand een logboek te moeten invullen waaruit blijkt of ieder schroefje aan een speeltoestel nog op de plaats zit waar deze volgens de wet hoort te zitten. Dat dient dan ook gefaciliteerd te worden en daar is NUSO-Noord een buitengewoon goede organisatie voor. NUSO-Noord faciliteert, zodat vrijwilligers dat werk kunnen doen wat zij leuk vinden en waar zij goed in zijn. Daar hoeft geen beloning tegenover te staan, maar wel een redelijk normale onkostenvergoeding.

Wat het vraaggestuurd beleid betreft, dan doet NUSO-Noord niet anders dan vraaggestuurd werken. Het bestaansrecht van NUSO-Noord zit hem in het uitvoeren van datgene waarom gevraagd wordt. Zo heeft NUSO-Noord recentelijk

een thema-avond georganiseerd voor mensen die betrokken zijn bij speeltuinwerk. Aan het einde van de avond bleek door middel van vragenlijsten te zijn geïnventariseerd over welke onderwerpen mensen meer willen weten. Dat waren alle zaken die concreet met speeltuinwerk hebben te maken. In die zin werkt vraaggestuurd werken dus heel goed. Spreker is zelf actief in een overkoepelend orgaan van speeltuinclubs in de gemeente Midden-Drenthe. Indien daar wordt geluisterd naar een vraag, dan zou dat er wel eens toe kunnen leiden dat de hele gemeente vol "wipkippen" komt te staan. Wipkippen zijn speeltuintoestellen die weinig onderhoud vereisen en waar de gemeente niet veel mee te doen heeft. In een dergelijke situatie staat het speeltuinoverleg ook voor een eigen verantwoordelijkheid door ook door middel van andere speeltoestellen kinderen tot uitdagend spelen te bewegen. Dat wordt niet bereikt met het enkel aanbrengen van wipkippen. Met het vorenstaande wil spreker aangeven dat als er alleen maar vraaggestuurd zou worden gewerkt, het speeltuinwerk voorbij zou gaan aan haar eigen verantwoordelijkheid. In het functioneren wil NUSO-Noord graag middelen en de ruimte hebben om los van de vraag de kerntaken uit te kunnen voeren. De kerntaak van NUSO-Noord is er te zijn, teneinde een eigen netwerk in stand te houden, zodat er op het moment dat zich een vraag voordoet op die vraag kan worden ingespeeld.

Mevrouw SCHIPPER merkt op dat de heer Dolfing spreekt over de uitvoerende vrijwilligers. Nu weet zij niet waaruit NUSO-Noord bestaat: zijn dat bestuurders of is NUSO-Noord een bureau met deskundigheid? Als dat laatste het geval is, dan vraagt zij hoe NUSO-Noord de groep vrijwilligers bedient met datgene wat die vrijwilligers nodig hebben.

De heer DOLFING antwoordt dat NUSO-Noord bestaat uit een bestuur van vrijwilligers, terwijl een parttime kracht die de deskundigheid inbrengt voor een halve weektaak actief is. NUSO-Noord hoopt voor de noordelijke provincies een overkoepelende organisatie te kunnen zijn die rechtstreekse steun kan leveren aan gemeentelijke netwerken en die ook haar rol heeft

in de totstandbrenging van gemeentelijke netwerken, zodat het werk van speeltuinvrijwilligers gefaciliteerd kan worden.

De heer HARLEMAN vraagt of NUSO-Noord die deskundigheid zelf in huis wil hebben of dat het voldoende is of die deskundigheid valt te halen bij een overkoepelende organisatie.

De heer DOLFING antwoordt dat NUSO-Noord die overkoepelende organisatie in Drenthe wil zijn. NUSO-Noord heeft de deskundigheid in huis om netwerken in stand te kunnen houden en op basis van die netwerken aanwezig te zijn op het moment dat er vragen komen op het gebied van deskundigheid met betrekking tot speeltuinen. NUSO-Noord steekt geen energie in het bevorderen van de deskundigheid van lokale speeltuinbestuurders, want dat is niet de rol van NUSO-Noord. NUSO-Noord dient te faciliteren, zodat vrijwilligers datgene kunnen doen wat zij leuk vinden.

De heer HARLEMAN merkt op dat hij de indruk kreeg dat de heer Dolfing de halve kracht die in dienst is ter ondersteuning van de vrijwilligers niet voldoende vindt en dat hij de provincie wil vragen om meer ondersteuning.

De heer DOLFING antwoordt dat hij dat niet heeft gevraagd. Hij wil graag dat het huidige project nog een tijd lang in stand zal blijven, maar hij vraagt niet om meer.

De heer VAN GLANSBEEK merkt op dat NUSO-Noord speeltuinverenigingen in Noord-Nederland faciliteert. Daar heeft NUSO-Noord kennelijk op dit moment de financiële middelen voor. Hoort de vraag naar meer mogelijkheden voor facilitering echter niet thuis op het bordje van de gemeenten in plaats van de provincie?

De heer DOLFING antwoordt dat ondanks de huidige omvang van gemeenten het voor gemeenten niet te doen is om een ambtenaar belast met speeltuinzaken in dienst te hebben. Wat dus nodig is, is een bescheiden provinciale bijdrage om een instituut in stand te kunnen houden die deskundigheidsbevordering kan regelen. Spreker sluit daarbij niet uit dat het op gemeentelijk niveau zo uitstekend geregeld gaat worden dat NUSO-Noord op termijn opgeheven wordt.

3. Sluiting

De VOORZITTER sluit de hoorzitting om
15.05 uur.

HW